

Către EMIL CIORAN

1

3 VI 1933 București¹

Dragă Cioran, faptul că singurătatea ta nu mai este perfectă mă surprinde puțin. Nu mă așteptam să cazi și tu atât de repede în acest „loc comun”. Dar nu trebuie să te superi de ceea ce-ți spun. Știi bine, mai întâi, că eu nu mai sunt de multă vreme singur, așa că n-aș putea să-ți spun cu un ton disprețuitor lucrul acesta. Pe urmă sunt convins că ai resurse de viață atât de mari încât poți transfigura orice experiență, oricât de comună. Dar are propriu-zis vreun sens lucrul acesta: experiență comună?

Eu sunt ceva mai tulburat, de câțva timp. M-am plictisit de matematicile oficiale; nu știu ce mi-a venit să-mi impun să dau examene². Abia aștept să reiau filosofia și matematicile celelalte, ale mele. Le-am suspendat pe câteva luni, dar fără ele viața ideilor îmi pare searbădă. M-am învățat să lucrez prea calm. E un exces de metodă care mă stăpânește și care o să mă scoată din sărite într-o zi.

Citesc ultimele tale articole și mă întreb dacă nu atingi momente care nu mai pot fi transcrise. M-am certat cu câțiva oameni entuziasmați de febra ta. Toți prietenii tăi vor să te „asmută” și mai rău. La ce bun? Ca să depășești orice obiectivitate? Oamenii aceștia n-au poate destulă afecțiune pentru tine pentru a vroi așa ceva.

Mai scrie-mi când poți.

Al tău
Noica

20 VII 1933
Sinaia Vila [Wer...]³

Dragă Gioran,

Rândurile tale, cărora le asociez câteva articole din ultimul timp din „Vremea” și „România literară” mi se par direct impresionante. E ceva exasperat, e ceva „dus la capăt” cu tine, care ar trebui rezolvat cu calm și seninătate. Crezi că nu ești capabil de puțin calm, de o cercetare la o temperatură mai joasă a vieții tale sufletești? Știu că toate lucrurile astea sunt vii la tine; dar încă... Nu se poate să abandonezi atât de repede aceste câteva șanse pe care le avem cu toții în viață: școala, profesiunea, dragostea – care-s tot atâtea uitări de sine. Fă-mi plăcerea, prietenește, și scrie un articol *despre* cineva: despre Rodin, despre Spengler sau despre Titel⁴, despre cine vrei tu, dar nu despre tine. De ce te grăbești să scrii lucruri atât de adevărate, încât să nu mai ai pe urmă nimic de spus [?]. Și ce pot eu să fac decât să-ți dau dreptate; să-ți dau atât de mult dreptate încât să-mi continui neturburat efortul meu, ca și cum tu n-ai fi scris, ca și cum eu n-aș fi auzit?

Încearcă *altceva*, orice,

Al tău

Noica

8.VI.1934 București⁵
Saligny 6

Dragă Cioran,

N-aș putea nici eu să spun de ce nu ți-am scris atâta vreme. Mă interesez dela prieteni despre tine, discut cu toată lumea despre tine, dar nu reușesc să mă opresc la trei sau patru lucruri pe care să ți le comunic. Ți-aș vorbi deseori, dar mi se pare îngrozitor de complicat să-ți scriu.

Rămas (mai degrabă din voia mea) mai mult fără prieteni, în orașul ăsta unde cunosc aproape pe toată lumea, mă gândesc cu plăcere la prietenia noastră, atât de teoretică și totuși deloc lipsită – cel puțin în ce mă privește – de căldură. Nu știu de ce am impresia că toți în jurul meu te înțeleg prost și te nedreptățesc, chiar atunci când te laudă. Acum, cu prilejul apariției cărții tale, îmi pot da seama de toată incapacitatea lor de a privi cazul tău așa cum trebuie. Ei cred că te înțeleg și se aproprie de tine dacă rostesc la anumite ocazii fraze asemănătoare cu ale tale. Dar de câte ori mai aproape nu sunt eu, poate, care particip la gândul tău și spun totuși alte lucruri?

Nu te supăra dacă-ți mărturisesc sincer că nu pot să-ți scriu. N-am mai comunicat de multă vreme.

În ce mă privește, sunt mulțumit. Lucrez, citesc, am mica satisfacție de a câștiga bani într-un chip relativ ușor. Mai ales însă mă satisface faptul că am reușit să mă detașez de o mulțime de lucruri. La toamnă, dacă nu plec în străinătate, mă mut la Sinaia.

Îți trimit cartea mea cu întârziere. Îmi spusese Titel că ți-a trimis-o sau că are să ți-o trimită, dar văd că n-a făcut-o. Nu cred că au să-ți placă prea multe lucruri în *Mathesis*. Dar mi-ar părea rău dacă n-ai simți ceea ce simt eu într-una cetindu-te: că suntem contemporani. Și că disperarea mea calmă este un fel de a evita disperarea ta deschisă, pe care și eu o iubesc mai mult, poate.

Al tău,
Noica

20.IX.1939 Sinaia⁶

Emile dragă,

Sunt încredințat că dacă nu te-ai fi întors cu noi, ca și îndemnat de noi, ai fi venit peste câteva zile, împreună cu ceilalți români rechemați. Mă bucur, totuși, să văd că-ți închipui altfel și că, în consecință, ești supărat. Întâi fiindcă ești nițel supărat pe mine, asta dovedindu-mi că am în unele cazuri influență asupra-ți, în al doilea rând fiindcă nu sunt șanse să te simți bine aci. Știi că mă temeam de așa ceva? Firește, vedeam bine cât regreți Parisul desrădăcinărilor și amărăciunilor tale, în apele căruia înnotai cu atâta dezinvoltură. Dar mă întrebam uneori dacă alexandrinismul de acolo satisface mai mult decât rafinamentele tale și dacă nu cumva *aci*, printre atâtea dezastre, e cazul să satisfaci duritățile tale. Într-un sens Parisul tău risca să te efermineze și în orice caz să te îmblânzească prin literatură și expresie. Aci, în plină „neființă”, cum vorbeam, te poți însănătoși cum trebuie de tot normalul cu care te intoxicase Parisul. Cu o condiție: să nu te simți prea bine, ceea ce – le service militaire aidant – văd că nu e cazul!

Scrisoarea ta mi-a mai adus bucuria semnalării unei prezențe despre care nu puteam încă ști în ce măsură e de vie. La București, unde am stat doar o zi și jumătate, am ocolit intenționat anumiți prieteni, poate tocmai din teama lașă de-a afla lucruri întristătoare; iar aci îmi petrec cea mai mare parte din zi la serviciul casieriei din Batalion, într-o lume despre care nu am desigur a-ți da informații. Mă simt și eu prost – probabil mai puțin prost decât tine – dar mă consolez măcar cu evenimentele internaționale, a căror amploare acoperă, chiar și în ziare, vocile și veștile dezagreabile. Între timp lichidez cu teza, deprimat fiind să văd că lucrurile spuse acolo nu sunt, nici prin material, nici prin „tratate”, destul de absurde spre a-mi conferi o inactualitate deplină.

Distanța mea de actual și totuși incapacitatea de-a fi complet inactual îmi dau poate trăsăturile acelea de ateniian, pe care știu bine că trebuie să le accept din parte-ți așa cum n-a acceptat Dupont

elogiile asupra Parisului! Nu-ți ascund însă că-mi acorzi un lucru înspre care râvnesc din ce în ce mai limpede: posibilitatea de-a acționa prin simpla prezență. De raționalism poate încep să mă îndepărtez, în parte și datorită experienței franceze, dar „melancolia categorială” dă o expresie atât de fericită amestecului aceluia de tristețe și luciditate ce mă stăpânește uneori, încât ar trebui să-ți mulțumesc.

Dar ce ridicul de cuminte sunt: discut punct cu punct lucruri ce mă privesc atât de intim că n-ar fi normal nici să le ascult rostite de alții. E ceva de elevaj în mine. Știi ce citesc în orele libere la casierie? Recitesc *Război și Pace*. Sunt (uneori?) din speța oamenilor pentru cari problema morții se reduce la posibilitatea de-a primi la timp împărtașania. Am învățat multe dela tine, dar n-am învățat încă să nu mai învăț neconținut.

Nu, n-am nimic să-ți scriu despre Români. Despre Wendy⁷ și mine, că rămânem deocamdată aci, că suntem siguri de mari prefaceri și că, în așteptare, ne gândim cu mai multă afecțiune decât oricând la tine. Ce tovarășie ne mai rezervă viitorul, așa cum am avut câteva în trecut?

Al tău cu drag,
Dinu

P.S. Sora mea, care e aci, te somează s-o vizitezi când vii prin București.

Către AUREL CIORAN

5

25 XI 967^a

Iubite prieten,

Mi-au făcut nespusă plăcere rândurile și gândurile d-tale. Chiar a doua zi dela primirea lor îmi sosea o scrisoare dela Emil, prima după 10 ani!

S-ar putea să vin la Sibiu să-mi petrec concediul (dela 15-20 Dec. în sus). Crezi că aş găsi o pensiune *germană*? Am chef să vorbesc nemţeşte de dimineaţa până seara.

Poate îmi scrii un cuvânt în acest sens. În orice caz te-aş înştiinţa din timp dacă vin, iar cu acel prilej aş cunoaşte bucuros și pe prietenul d-tale.

Al d-tale, cald,
C-tin Noica

P.S. Sunt de găsit zilnic la Centru, între 1-2
Tel. 132992

6

7.I. 970 București⁹

Relule dragă,

M-a bucurat mult semnul tău, cu voia lui bună și urarea apropiată. Îți urăm și noi fericită împlinire sau dulce amânare a împlinirii! Cum îți place ție.

Oricum, să fii în bună sănătate, să te bucuri de resturile de tinerețe din tine și să te gândești din când în când citindu-l sau chiar recitindu-l, la

Al tău cu drag,
Dinu

P.S. Ce mai știi dela Emil? Dacă-i scrii, spune-i că în 1970 nu scapă de vizita mea.

7

30 V 970¹⁰

Relule dragă,

Am un semn de la tine de prin Martie și un altul acum, când îmi trimiți Valéry-ul lui Emil. Îți mulțumesc cu afecțiune pentru ambele. Lui Emil îi voi scrie un rând.

Chiar nu mai vii pe aci?

Într-un fel mă ascund de oameni (mi-am luat o odaie cu chirie la Mogoșoaia și nu mai scriu – decât opere capitale); dar dacă vii tu ies din ascunziș. La Sibiu nu văd cum aș mai veni curând, oricât mă atrag nebuniile prietenului meu Dan Nasta¹¹.

Așadar te îmbrățișez și aștept
al tău
Dinu

28 XII 970¹²

Îți mulțumim Relule dragă, și-ți dorim un an bun, cu plecări în afară ori înăuntru, oricum cu bune noutăți.

Al tău cu mult drag,
Dinu Noica

26 IV 973 Buc.¹³

Relule dragă,

Am fost mișcat nu numai de lungimea dar și de conținutul scrisorii tale.

Îți mulțumesc din inimă pt. sugestii și te rog să transmiți și [...] ¹⁴ mulțumiri pentru telefon și bunăvoință. Iată cum stau lucrurile. Deocamdată, după avizul medicilor, trebuie să stau pe aci, spre a preveni vreo recidivă. M-am hotărât să-mi fac vacanța la Snagov și s-o prelungesc cât pot peste vară. Deci proiectul drag mie, cu Sibiul, cade deocamdată.

Cererea mea către voi era mai insidioasă. Mă gândeam să vin acum 2-3 săptămîni în *orice* formulă și să-mi pregătesc pentru la iarnă o ședere mai lungă cu vreun aranjament. Ideea mea era să mă pensionezez și – să intru în boicot! Deocamdată însă nu mă pensionezez, chiar dacă într-un fel de boicot tot sunt. (Prea nu mă lasă să fac nimic). Mariana în orice caz n-ar fi venit, urmînd să renunțăm la casă pentru una mai mică.

Vom vedea ce va mai fi, dar Sibiul nu-mi iese total din gând, căci are și biblioteci bune, plus tu și d-rul. Bineînțeles că acum, cu soluția celor 38 mp ai tăi, orice vizită de sondaj e posibilă. Să zicem la toamnă? La primăvară, dacă mă supăr de-a binelea?

Vezi deci cât de mult loc ocupați în joaca mea cu gândul viitorului. Îmi pare tare rău că ai pierdut cumnatul, pe care știam că-l

îndrăgiți mult. Ai acum răspunderi sporite? Dar după câte mi-ai spus, nu e nimic de făcut.

Îți mulțumesc încă o dată cu toată dragostea.

Al tău,
Dinu

10

12 VII 974 București¹⁵

Relule dragă,

Era să ajung la tine, de aceea n-am răspuns la buna și *lunga* ta epistolă. Am scris între timp lui Emil. Îmi petrec concediu aci, chinuindu-mă să ies dintr-un împas de idei. Îți voi trimite cândva Cantemir-ul și – te voi vizita cu siguranță în acest 74. Mă bucură că singura revistă care mă mai solicită este a voastră, din Sibiu: după „aniversări” mi se cere să colaborez mai regulat.

Interdicția [pusă?] lui Emil e bine meritată. Așa-i trebuie, dacă scrie bine!

Te îmbrățișează și poate pe curând
al tău
Dinu

11

Joi 6 [XI 1975]¹⁶

Relule dragă,

Îți și scriu îndată după sosire. Am telefonat Milicăi¹⁷; nu luase decât Brahms. Îți va scrie și... te așteaptă.

Am găsit aci răspunsul lui Jianu cu Brâncuși. Foarte cald, mi-a și trimis traducerea spre corectare. Mi-a spus că se va adresa și lui Luț, conform sugestiei mele. Doar de-ar vrea!

Pe la editură văd că merg lucrurile. Aștept corecturi ca să mă eliberez și să revin. Nu înainte de finele lunii, din păcate.

Te îmbrățișează,
Dinu

12

Duminică 18 Apr. [76]¹⁸

Relule dragă,

Te-am căutat telefonic ieri, fiindcă te visasem noaptea și, citind Ramayana, mă întrebam dacă nu e vreun semn. M-am asigurat că nu e nimic special, aflând că ești la dentist în exercițiul (negativ) al animalității tale.

Sunt bine în continuare, cu bani primiți de la Mariana și cu oarecari idei. În mod normal vin Marți 27 (a treia zi de Paște) dimineața. Dacă nu te găsesc, mă duc să ciocnesc un ou cu Viorica¹⁹. Cu dreptul musafirului, voi sta și în ziua de 28, ca să văd ce mai e prin Sibiu, urmând să plec Joi, 29, la 3. În speranța că ești bine și activ, pe șantier, te îmbrățișează, al tău

Dinu

13

[20 Sept. 1976]²⁰

În calitate de conducător de excursie, țin să-ți spun că trezesc admirația tuturor și că într-adevăr am idei turistice și soluții de cazare cu totul remarcabile.

Te regretăm și îmbrățișăm,
Dinu

17.V.977 Buc.²¹

Relule dragă,

Îți scriu din prima seară ca să-ți spun că răspunsul e negativ. Ca să știi! Dar îți scriu mai ales ca să te îndemn încă odată să nu trimiți îndărăt pachetul: gândește-te ce plictiseală pe Luț să se ducă la Poștă, să ia pachetul și să pună hainele la loc, într-un dulap pe care nu țin minte dacă-l are, în cele două odăițe ale lui!

Deocamdată atât. Îți voi da un semn, de aci sau – dela Cluj, în drum.

Cu drag,
Noica

Dum. 4 Dec. 1977²²
Buc.

Dragul meu Relu,

Ți-am primit rândurile (venit în București 2 zile ca să primesc un *premiu* pt. „Goethe” de la Asoc. Scriitorilor!) și-ți înțeleg tristețile cu Milica. Sunt sigur că nici Anghel nu putea face mai mult împotriva inerției evenimentelor. Dar... În orice caz, dacă vii, să știi că sunt din nou aci de la 16 Dec. seara până după Crăciun, căci m-am hotărât să nu mai plec acum, ci prin Febr. sau Martie, hârtiile mele fiind valabile până la 31 Martie.

Motivele sunt variate: Întâi vreau să le dau peste nas, arătând că nu mă zoresc (de altfel vina era cam a mea și lucrul n-a avut nicio consecință); apoi a fost dată la tipar lucrarea așteptată *Sentimentul românesc*, acceptată fiind de Academie; în fine, îmi trebuie în franceză la repezeală *Cele 6 maladii* (am și trimis primul cap. tradus), care apar și ele la anul, în principiu și pe care vreau să le am

[traduse?] în Martie, ca să discut cu vreun editor. Am un chef de lucru teribil, vrând până atunci să-mi termin și *Ontologia*, ca la întoarcere să-mi rămână *Logica*.

Sper să nu mă amăgesc cu amânarea asta. Firește, mă voi duce la Serv. Pașap. să reinnoiesc aprobarea, care e totuși „fermă”.

Mă mâhnește ce spui de sănătatea lui Luț și ... vizitele lui. Bine că a scăpat și de a mea, deocamdată! Ce este cu „j'ai écrit plusieurs [contes?]” L-o fi apucat și pe ell

Te aștept poate de Crăciun (pt. tine sunt aici). Omagii fam. [...] și dragi gânduri [...] Vioricăi.

Te sărută,
D.N.

P.S. Trimit 600 lei pt. Curtici. Spune-mi cât a fost.

16

Luni ora 1
Victoria [1977]²³

Relule dragă,

Nereușind să obțin legătura telefonică, îți scriu un rând ca să-ți spun că sunt perfect și că nu am nevoie de nici un supliment vestimentar ori alimentar.

Te aștept *cândva* la un sfârșit de săptămână. M-aș bucura să știu că [drul?] e mai bine.

Omagii amândurora și recunoștință.

Te îmbrățișez,
Dinu

Relule dragă,

Îți scriu un rând dela Căldărușani unde stau în așteptarea apelului pentru corecturi.

Mulțumiri pentru c.p.-ul tău cu urări. Îți urez la rândul meu sănătate, casă terminată și plecare la Luț, ca să-l ajuți și pe el cu odaia. Pe urmă trebuie să te pregătești pentru cula mea, în marea ei amploare la Păltiniș (unde sper să ajung pe la 1 Febr.)

Îți trimit 2 felicitări, pe care te rog să le retransmiți neștiind adresele. Pe la 18-20 sunt în București ca să-mi „refac” plecarea, așa vrea prin Februarie ori la începutul lui Martie.

Caută să vii și tu prin București. Dacă nu, în jurul lui 1 te calc.

Încă odată calde urări și dragi gânduri tuturor.

Te îmbrățișează,
Dinu

Relule dragă,

Îți trimitem acest măștișor – gând! Nu l-am găsit pe Emil, care e plecat în „vacanță”. Îl voi vedea în Aprilie, la început, când reviu din Anglia – Victorios; te îmbrățișez,

Dinu

16.IV. 978 Paris²⁶

Cristos a Înviat!

Dragul meu Relu, nu ți-am scris decât o c.p., dar Simina trebuia să-ți scrie că l-am văzut totuși pe Luț chiar la plecare și acum iară, la întoarcerea mea de la Madrid, unde le-am vorbit despre Platon, făcându-i praf și pulbere. Am avut o lună fericită la copii în Anglia. Acum mai stau câteva zile și plec în Germania după care vin... la Păltiniș. Pe Luț îl mai văd Duminică (23.IV) invitat fiind la el cu Simina. Îmi va da haine pentru „noi” și câte ceva pentru tine. L-am liniștit cu toate (nepoata, situația ta etc.) Dă-i indicații exacte unde e casa ta nouă. Nu s-a lămurit de la mine. Mî-e mai drag ca oricînd.

Te sărută, Dinu

28.VII.978²⁷

[Purșica?]

Relule dragă,

Am primit rîndurile tale, nu însă și cele ale Sim., ce urmau să-mi fie retransmise la București. Le voi primi *cîndva*. Între timp, îți pregătim o cură teribilă aci la [Purșica?], în Septembrie. Cred că ai nevoie, văzînd ce nebunii faci: te sui în pom, tencuiești pereți etc. Află că nu m-am lenevit (cu totul) și că sper să-mi termin tratatul până la finele lui August. Pe urmă încep... să-l traduc, fiindcă e nevoie de el în lumea largă, așa cum mi-am dat seama. În Septembrie, cînd revin la Păltiniș, trebuie să fericesc lumea cu un Platon IV și apoi cu o Logică.

De la cei plecați și cei rămași, ce știri ai? S. îți trimite caldă prietenie și eu te îmbrățișez,

cu drag,
Dinu

21

Joi dim. 7 Apr. Păltiniș²⁸

Relule dragă,

Te anunț că vin Duminică nu cu mașina de 1½ ci cu cea de 3, așa încât sunt la tine pe la 4½. Ca să știi.

Simina te roagă să-i aduci, când vii, Joubert și Chestov (Les révélations). Îți mai amintesc eu Duminică. De asemenea trebuie să mă ajuți să cumpăr nu știu ce dispozitiv-grătar pentru nu știu bine ce. Poate știi tu.

Pe curând, cu drag al tău,
Dinu

22

Sâmbătă, 14 Apr. [1979]²⁹

Relule dragă,

M-am decis să cobor Joi în loc de Vineri, spre a pleca Vineri la Buc., unde mă așteaptă treburi „importante”. Aș veni Joi dim. pe la 10 ½. Dacă nu ești acasă, lasă-mi un bilet unde te găsesc.

Am început un articol de logică și m-am și poticnit. Așa e când vrei să reformezi lumea.

Sper că ești bine și nu pe post de sanitar.

Te îmbrățișează,
Dinu

23

11.IV. 980 București³⁰

Relule dragă,

Îți trimit câteva curmale, ca să vezi ce bunătați avem în București.

Peste două zile plec la Păltiniș.

Tu cum te mai simți? Poate îmi scrii un rând la Păltiniș.

Cu tot dragul, al tău

Dinu

24

19.IV.980 Păltiniș³¹

Relule dragă,

Rândurile tale, mai lungi decât în vremurile „bune”, m-au bucurat mult de tot. Am vorbit cu Milica la București și acum la telefon cu Ica și Viorica. Toți te așteptăm cu drag și găsim, ca tine, că devotamentul Icăi e admirabil. Nu am mai coborât și aștept întoarcerea ta ca să-mi regăsesc și eu domiciliul, respectiv „etapa Sibiu”. Vei vedea atunci că totul a fost ireal într-un fel.

În curând îmi va apărea Hegel-ul; *Rostirea* nu încă, fiindcă s-au făcut abuzuri cu retipăririle și acum trebuie o aprobare specială pentru ele de la Consiliul de Miniștri. – Mă simt bine aci în continuare deși este încă iarnă la data aceasta. Singura zi de primăvară până acum am avut-o la Gătaia, cu tine. Am încercat o plecare la Atena pentru luna Mai, dar m-am resemnat de la primul refuz. Prefer liniștea de aci.

Te aștept cât de curând, căci îmi lipsești. Transmite, te rog, d-ului Cornel Mircea³² un gând bun în legătură cu ultima lui carte

precum și prietenești salutări. La fel fratelui dânsului, care m-a primit cu atâta căldură la Timișoara.

În așteptare, te îmbrățișează
Dinu

25

21.V.1980 București³³

Relule dragă,

Zilele trecute, când ne-am văzut, mi-ai vorbit de „ajutorul” pe care ți l-am dat, de-a lungul acestor ani, și pe care tu îl estimezi la circa 7000 lei. Trebuie să-ți spun că între noi nu încap contabilitate. Știi bine cât îți datorez *eu* ție, pentru acești 5 ani de Sibiu și Păltiniș, pe care îi consider cei mai fericiți ai vieții mele. Fără adăpostul și ajutorul tău nu aș fi avut parte de ei.

Dacă vrei totuși să consideri suma un împrumut, atunci mi-o vei restitui când îți va apărea și ție o carte, care să-ți aducă veniturile pe care mi le-au adus cărțile mele!

Spăr să ne revedem curând.

Cu tot dragul, al tău
Dinu

26

21 seara³⁴
[mai, 1980]

Relule dragă,

Întorcându-mă acasă de la întrunirea „verilor”, aflu de la Mariana că m-ai căutat telefonic. Nici nu știi câtă bucurie ne-ai făcut, ei și mie. După ce ți-am scris azi dimineață cele alăturate, adaug câteva rânduri.

Am telefonat Milicăi și o voi vedea înainte de plecare, spre a-i da pachetul. Nu știu cât mai stau aci, căci mă întreb dacă dispariția lui Marin Preda nu va creia întârzieri la Editură. În principiu aş pleca spre locurile pe care le știi, dar sugestia ta cu Sâmbata de Sus îmi poate spune ceva, la un moment dat al verii. Oricum, te voi căuta, dacă ajung la soluția aceasta. Deocamdată rămân aici vreo 10 zile, spre a vedea ce e cu *Hegel* și a preda la Ed. Științifică *Devenirea întru ființă plus Ontologia*.

M-a încântat să vă gădesc pe amândoi în casa ta. Încă o dată am admirat înțelepciunea și devotamentul Icăi. Îi trimit calde sărutări de mâini și vă mai scriu în curând.

al vostru, frățeste,
Dinu

27

27.VII.980 București³⁵

Relule dragă,

Uluit și încântat de lungimea scrisorii tale, îți scriu un rând înainte de a-ți trimite pachetul cu cărți (vreo 5, pe care le dai cui vrei sau le păstrezi pentru mine, Vioricăi urmând să-i trimit separat).

E probabil să vin în Iulie, *tot la Păltiniș*. Dacă prin imposibil nu-mi fac loc acolo, atunci apelez la voi (soluția Gura Râului).

Mă bucură nespus că te-ai hotărât să faci un salt prin lume: cel puțin pentru Ica va fi o încântare. Tu, așa cum te știu eu de la Rohia și din alte părți, nu ești pus pe admirat locuri și orașe. Dar măcar ai vedea pe Luț și pe californian. Văd totuși că ți-au plăcut Râmeții și Cincișul. Cine știe, poate și Parisul...

Vă dau deci un nou semn curând, sărut mâinile Icăi și te îmbrățișez,

Dinu